

noget Medlem af Thinget i den Anledning vilde stille noget Forslag. Dette vilde undgaas derved, at Andragender af denne Art tilstilledes Udvalget for Forretningsordenen, og at dette gjorde sine Indstillinger derom til Thinget — en Fremgangsmaade, der ogsaa i andre Henseender vilde have sine Fordele.

Da Rigsdagssamlingen er for langt fremfreden til, at Bestemmelser herom kunne ventes optagne i Forretningsordenen i indeværende Samling, skal jeg ikke gjøre noget Forslag til saadanne Tillægsbestemmelser, men, ledet af den oven angivne Tankegang, tilstille det ærede Udvalg det medfølgende Andragende med Anmodning om, at Udvalget vilde hurtigst muligt gjøre Indstilling til Thinget derom.

anmodet Udvalget om at gjøre Forslag til Beslutning af Thinget angaaende det i Overkriften nævnte Andragende.

Udvalget — der ved de idag vedtagne Tillæg til Forretningsordenen har erholdt Myndighed til at behandle denne Sag — er enigt med Thingets Formand i at opfatte det nævnte Andragende som tilsigtende at opnaa det i § 57 af Danmarks Riges gennemførte Grundlov betegnede Samtykke af Thinget for Andrageren, Dr. med, assessor og Korpst. Møller, til at drage de ovennævnte Medlemmer af Folkethinget til Ansvar udenfor Thinget for deres Ytringer under 2den og 3die Behandling i Folkethinget i indeværende Samling af Lovforslaget om extraordinær Pension til Andrageren. En fra Dr. Møller idag modtagen „Erklæring til Folkethinget“ af 26de dennes oplyser nærmere, hvilke Udtalelser af de nævnte 3 Folkethingsmænd han har for Die i sit Andragende.

Et Mindretal i Udvalget (Høgsbrø) finder, at Thinget først bør oppebie Udfaldet af den forventede Undersøgelse af Dr. Møllers Forhold, inden det tager Beslutning om denne Sag, og stiller derfor følgende Dagsorden:

„I Betragtning af, at Folkethinget den 7de Marts d. A. har udtalt Forventning om, at Ministeriet nærmere vilde lade Dr. Møllers under Thingets Forhandlinger berørte Forhold undersøge, og at Udfaldet af disse Undersøgelser endnu ikke foreligger, gaar Thinget over til den næste Sag paa Dagsordenen“.

Det nævnte Medlem deltager derfor ikke i nogen anden Indstilling; men de øvrige Medlemmer af Udvalget ere, med Hensyn til Thingets Medlemmer, S. Pedersen og Rjør, enige i at anse de tilsigtede Ytringer af dem for at være af den Bessaffenhed, at de ikke derved enten have villet fornærme Andrageren eller have overfædet Ytringsfrihedens lovlige Grændser. Disse Ytringer egne sig altsaa ikke til at underkastes Ansvarlighed udenfor Thinget, og Udvalgets Flertal foreslaar derfor Thinget med Hensyn til S. Pedersen og Rjør at negte at meddele det begjærede Samtykke.

Et Flertal i Udvalget (Alberti, Berg B. Christensen og S. A. Hansen) gjør det samme Forslag med Hensyn til Clausager, dels fordi Rigsdagsmændenes grundlovhjemlede Ytringsfrihed formentlig ikke bør underkastes Domstolenes Censur, medmindre der i Ytringerne fremtræder en aabenbar og uforanlediget Tendents til at fornærme, hvilket ikke skjønnes at være Tilfældet med Clausagers tilsigtede Udtalelser — dels fordi en extraordinær Pensionssag mere end nogen anden kræver frimodig Dmtale af Pensionistens personlige Egenskaber og Forhold — dels fordi Thinget ved den i Mødet den 7de Marts 1871 vedtagne Dagsorden har erkjendt det nødvendigt at lade de Forhold, om hvilke de Ytringer, som Andragendet tilsigter, ere brugte, nærmere undersøge, før der kan tages Beslutning om Pension til Andrageren.

Et Mindretal (C. B. Nyholm og Chr. Rimestad) foreslaar derimod Thinget at give det begjærte Samtykke med Hensyn til dette Medlem. Det synes Mindretallet at være et mod den Angrebne meget ubilligt og for Thingets Bærdighed meget farligt Princip, at Ytringer, der ere faldne i Thinget, selv om de ere nok saa ærefrænkende for Udenforstaaende, skulle være dækkede med Ansvarlighedens Skjold, naar der blot ikke i dem fremtræder en aabenbar og uforanlediget Tendents til at fornærme.“ Og om det end kan indrømmes, at der under Behandlingen af